

אין תשובה גדולה מזו ולמה לא יליתו הא אין
לך דבר העומד בפני תשובה ונראה שהמלות אשר
אמר ד' מוסב למטה למלות כי חטאנו והענין ע"פ
משל לאחד שחבט בחברו מנה ש"ל"ה לו והלה כופר
ואומר להד"מ ואח"כ מתיישב בדעתו מה אני עושה
הלא אני לך לך לו בכל שעה ואם אכפרנו לנו
ילוה לי עוד בשום פעם ולכן חוזר אל המלות ואומר
לו שמעני אחי האמות הוא שאני בעלמי איני יודע
אם חייב אני לך ואך מאחר שתחבטני ותאמר ודאי
שאני חייב אשלם לך כי איש נאמן אתה לי ומסתמא
לא תחבטני חנם כן ממש הענין כאן אילו הכירו
ישראל עוונתם ואמרו שחטאנו ודאי נתקבלו כי מודה
ועוזב ירוחם אבל הם לא אמרו כך רק אשר אמר
ד' כי חטאנו כלומר אמתנו בעלמנו לא נדע אם
חטאנו רק נקבל דבר ד' אשר אמר כי חטאנו וגם
עליו שמסתמא הלך אחו ולכן אמר משה והוא
לא תללח כי עיקר התשובה היא שהחוטא עלמו
יכיר עוונתו ויתחרט ואז השי"ת פושט ידו ומקבלו
והבן :

ראשית עריסותכם חלה תרימו תרומה וגו'

מראשית עריסותיכם תתנו לד' תרומה. להבין הכפלות ב"פ ראשית. ראשית
עריסותיכם מראשית עריסותיכם י"ל ע"ד הרמז כי
עריסותיכם לשון ערם ומטה וזה ראשית עריסותיכם
שבהחלת זמן שכיבה על המטה דהיינו ג"ס זאת
הככבים שהוא תחלת זמן שכיבה כמאמר הגמרא
(ברכות ב) אז חלה תרימו תרומה רמז שיפרישו
אז מחשבתם לד' בקבלת עומ"ש כי תרומה נתנה
במחשבה ולכן תרומה ב"פ שמ"ע אח"ד בר"ך
רמז לשמע ישראל ד' אלקינו ד' אחד ובר"ך שם
כבוד וכו' ובביאור מלת חלה י"ל שהוא מחיבר
למלת לד' האומר בסוף המקרא שלפניו והפירוש
לד' חלה תרימו שתחברו מלת חלה לשם הו"י וחל"ה
פעמים הו"י ב"פ שמ"ע ישראל ד"י אלקינו ד"י
אח"ד רמז לקבלת עומ"ש בק"ש וזאת תעשו ראשית
עריסותיכם בתחלת זמן שכיבה כנ"ל וכ"ס שזריבין
לקבל עומ"ש בזמן שכיבה כן זריבין לקבל ג"כ
בזמן קימה כדכתיב בשכבך ובקומך וע"ז אומר
מראשית עריסותיכם דהיינו מתחלת זמן קימה מן
המטה גם אז תתנו לד' תרומה הנ"ל והטעם לפי
שני זמנים אלו הם ראשית היום והלילה והראשית
הוא השורש של כל דבר וידוע שכאשר השורש
צוב הכל טוב כי הכל הולך אחר השורש ולכן
כתיב לפתח חטאת רובך (בראשית ד') שזריבין
הילה"ר

ומותרות כנ"ל ב"פ זרעית כי ע"י שהמותרות
נכנסין בד' יסודות הגוף היסודות מחלקלקלים ומזה
חפצו זרעה בגוף וזהו ג"כ הרמז בשלחן המשכן
הנ"ל ועשית לו מסגרת טפח. מסגרת רומז לזרעת
כי חרגומו של זרעה סגירותא וזה ועשית לו מסגרת
שתעשה מסגרת ומשמרת לשלחן להגלל מזרעת
והמשמרת הוא להתרחק מן המותרות וזה מסגרת
טפ"ח נוטריקון טוב פת' תרבה כנ"ל והבן והעיקר
להזהר בנטילת ידיים וברכת המזון לפניו ולאחריו
כי זהו עיקר חיקן המאכל כמרומו בפסוק כי כל
שלמות מלאו קיא לואה בלי מקיס (ישעי' כ"ח)
'קיא' לואה ר"ת ב"פ כנ"ען וג"פ כנ"ען במלואו
(כ"ף נו"ן עי"ן נו"ן) ב"פ ע"ל נטי"ל ידיים
כי סעודתו של אדם ג"פ ביום כש"ס סעודות בשבת
ומרמז שהרואה לסלק קליפת כנען מג' סעודותיו
שלא יהיו בחי' קיא לואה ח"ו יהי' זהיר בנטילת
ידיים ב' פעמים לפני הסעודה ואחרי' וזה יכניע
קליפת כנען וכענין זה מסיים ב"פ מקיס שהוא
ב"פ בר"ך רמז לברכות המזון שלפניו ושלאחריו
המחילות בברוך כי בלי מקיס פירושו שהמאכל אין
לו מקיס בקדושה ויורד לעומקא דהונוא רבא שעי"ן
הוא בחי' קיא לואה ומרמז שהמברך על המאכל
לפניו ולאחריו פכוונה ובישוב הדעת מחקן בזה את
המאכל וממליא לו מקיס בקדושה שלא יהי' בלי
מקיס וד"ל ואח"כ שבעד אח"ד במדת א"ל של הנ"ל
כולו לד' כתיב ב' וירא אליו ד' באלני ממרא והוא
ישב וגו' ד"ל באל"ה ממרא והוא יש"ב ב"פ בר"כ
המזון. ממרא נוטריקון מ"ס ראשונים מ"ס
אחרונים רמז שהי' זהיר הרבה בנטילת ידיים
ובהמ"ז ומזה זכה להתגלות אלקות ולמדרגת אשל
כמו שנאמר אח"כ ויטע אשל בבאר שבע. והמרגלים
שהיו זריבין להכניע קליפת כנען כתיב בהם ויתורו.
את ארץ כנען. ארץ במילואו (אלף ד"ש נד"י)
ב"פ ברכ"ת מז"ן שבת זה של בהמ"ז יכניעו את
האזניות של כנען עד מדרגת א"ש וגם כח של
נטילת ידיים הי' זריבין לזה והוא מרמז הלל"ה
במלות איש אחד איש אחד וגו' כי איש בא"ת
ב"ש תח"ב וג"פ תח"ב ב"פ ע"ל נטי"ל

וישבימו בבוקר ויעלו אל ראש ההר לאמר

הננו ועלינו אל המקום אשר אמר
ד' כי חטאנו ויאמר משה למה זה אתם עוברים
את פי ד' והוא לא תללח אל חטאו כי אין ד'
צקרבכם. לכאורה תמי' כיון שאמרו חטאנו הלא